

Joachim Stockmann

**Rector Universitatis Rostochiensis Joachimus Stockman, Phil. & Med. D. ac Prof.
Ad Exsequias Quas Puello lepidissimo Joachimo Eilero, Maestissima mater parat
Cives Academiae ad horam ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1650

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn751405647>

Druck Freier Zugang

Stockman, J.,

in

J. Eiler.

Rost. 1650.

17

RECTOR 95
Universitatis Rostochiensis
JOACHIMVS STOCKMAN,
Phil. & Med. D. ac Prof.

Ad Exsequias
Quas
Puella lepidissimo
JOACHIMO EILERO,
Mæstissimæ mater

parat
*Cives Academia ad horam in puncto med. primæ
in eadem Marianam peramanter
invitat.*

ROSTOCHII,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr:
Anno M, D C, L.

Nte biennium , C I V E S

ACAD. ipsis Kalendis Junii, ad suæ
quietis locum deduximus EILE-
RUM Patrem, cujus hodie Kal.
Mart. efferetur filiolus. Casus est nō
quidem inusitatus, sed matri quā trīstis sit & lu-
ctuosus, omnium optime dijudicabunt ij, qui ali-
quando in simili naufragio sunt versati. An ve-
rō mæstissima Matrona eā de causā indignabi-
tur, an expostulabit cum D E O, cum ejus provi-
dentia, cum seculi fortuna? Id quidem nec pie-
tati aut fidei nostræ Christianæ, nec patientiæ
conveniret, quam Servator nos docuit, nec ad
ullam rem foret utile. Cogitabit Matrona hone-
stissima Deum quos amat cum maximè exerce-
re, nosque ad hoc sacramentum adactos esse, fer-
re mortalia. Fit quidem non rarer in hac vita,
ut bonis quos Deus impensè amat, eveniant tan-
tæ calamitates, ac si omnibus sceleribus contra-
minati essent, quibus impij sunt obnoxii: cum
ex adverso homines impij nonnunquam, quos
tamen detestatur Deus, illis perfruantur deliciis,
quas suis cultoribus ipse promisit, in id filii etiam
ipforum non rarò felices esse videantur. Sed est-

A 2

hæc

hæc una ex illis vanitatibus, ut loquitur Ecclesiastes, quæ sunt super terram (nim. hoc seculo tantum, in altero enim, quod vanitate caret, bonis bene, malis autem malè semper est) quia sunt iusti quibus usu venit, ac si fecissent opus impiorum: & sunt impii, quibus usu venit, ac si haberent opus iustorum. Ut videamus non magni pendenda seu bona seu mala esse, quæ in hac vita bonis malisq; videmus esse communia, sed illa bona quærenda quæ bonorum, atq; illa maxime fugienda mala, quæ propria sunt malorum, ut elegantissimè B. Augustinus monet. Errant igitur vehementer qui ab externa rerum specie iudicium de pietate aut impietate mortalium ferunt, cùm in hoc mundo feliciores plerumq; sint qui hanc exercent, quàm qui illam ex animo colunt. Quod vel exemplo suo testatur hodie ANNA Eggebrechts matrona singularis exempli. Ea, uti diximus superius, ante biennium demum desideratissimum Maritum suum, JOACHIMUM EILERUM, Senatorii ordinis, spectatæ fidei, prudentiæ & probitatis virum extulit. Ex illo tempore miserabilium personarum sortem, & viduitatis molestias magno suo malo, ut & difficultatem in educatione liberorum hætenus experitur. Neq; heic calamitatum pausa: vulnus vulneri additur, & veteres cicatrices ex obitu Mariti antehac

antehac acceptæ, jam aliquantum obductæ refri-
 cantur, dum Patrem sequitur per mortem natu-
 minimus filiulus DANIEL, cujus exuvia magnæ
 mortalium matri hodie hora I. post meridiem
 commendabuntur. Quod an sine dolore & ge-
 mitibus facere poterit Mater, æstimabunt ii, qui
 eandem fortunam experti sunt. Datus is est in
 hanc lucem d. XXVIII. Martii Anno clc lcc
 XLIII. Pater illi, quem diximus, JOACHIMUS
 EILERUS, Senator quondam hujus Reipub, do-
 ctrinâ ac virtute præstantissimus contigit. Quem,
 cum Germaniæ præcipuas urbes, Academiarum
 quamplurimas visitârat summæ famæ viris & in-
 notuisse familiariter & ingenium juxta ac mores iis
 probâsse accepimus Mater autem AGNETA non
 minus ex honestissimis clarisq; majoribus orta
 est. Siquidem Patre edita viro Amplissimo &
 Consultissimo Dn D. DANIELE Eggebrechten
 Consule quondam apud Wismarientes Seniore,
 & in judicio Provinciali atque aulico Assessore
 gravissimo juxta ac meritissimo; Matre A G N E-
 T A Schmiedes Matronâ laudatissimâ. Avum
 paternum Puerulus noster Macarites habuit Pa-
 tri cognominem, virum spectatissimum ac inte-
 gerrimum, civem quondam & Zythopocum Ro-
 stochienssem qui, AN 1625. vitâ concessit; Aviam
 paternam M A R G A R E T A M Wessels matro-

nam honestissimam acpiam, quæ d. XXIII Augu-
sti An. clb. loc. XXXI. inter homines esse desit.
Proavus ei fuit DN. NICOLAUS Eggebrecht/
Jurisperitus & usus forensis callentissimus: pro-
avia MARGARETA Horneffers matrona optima
Proavus maternus DN. BRANDANUS Schmied
Civis quondã apud Wismariensis primarius: Pro-
avia AGNETA Krügers / matrona honestissima.
Hisce ortus majoribus, quid putemus futurum
fuisse ex hoc puerulo, si parem cum majoribus
ætatem atra mors non invidisset? Quomodo po-
terat ab ingenita, firmataque per tot genituras
virtute recedere & quorum sanguinem atque
animos uterque parentum infuderant, eorum
studia non sectari? aliud pollicebatur scitif-
simi pueruli indoles, cujus facies etiam & ele-
gantissimi, qui quidem in eam ætatulam cadunt,
mores, quotquot eum nossent, non in amorem
tantum rapiebant, sed maxima quæque de eo
sperare jubebant. Etenim in ea jam ætate dis-
cernere posse videbatur inter ea quæ parentibus
placita essent aut displicita: certè solo nutu eo-
rum regebatur, neque ullis hic opus erat atro-
cioribus minis. Speraverat equidem mœstissi-
ma Mater, fore ut in pleniorẽ ætatem is adole-
sceret: sed hanc spem & hæc vota præcidit ever-
titq; invidiosa mors, quæ solet vel multo majores

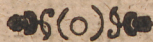
res

res turbas dare, & consilia præconcepta ex imo
convellere. Mense enim superiori decumbe-
re & luctari cum variolis cepit: verum iis im-
par, in ipsa eruptione eorundem, accedentibus
ex consensu cerebri gravissimis symptomatibus,
die XXV. Februarii in vesperam abeunte post
quartam placidè obdormivit. Ita beatissimam
animulam reddidit Servatori suo à quo accepe-
rat: matri superstiti cum summo sui desiderio
acerbissimum dolorem, lacrymas, suspiria reli-
quit. Quibus quidem quod aliquantulum in-
dulgeat, nequaquam reprehendendum arbitra-
mur. Eorum id est vel maximè, qui, quibus o-
ptimè cupiunt, ab iis ægerrimè divelluntur: &
quò tenerius amantur quos morte à nobis sepa-
rari cernimus, & majorem luctum & uberiores
esse lacrymas, non solum scriptura concedit, sed
fere etiam jubet. Tantum modus, ut in omni-
bus ita hîc etiam servandus est, ne cum gentili-
bus omni spe destitutis ita tangamur, ut, & con-
victum & consuetudinem pristinam rejicientes,
cibo somnoq; abstineamus, atq; ita planè osten-
damus dolore nos obrutos adhibuisse in consi-
lium cogitationum nostrarum desperationem.
Nemo nimium commovetur cùm inquilinum,
post constitutum tempus, domum locatam re-
lin-

linquere aliq̃; migrare cernit; ita nec perturbari summum convenit, cum ex hac vita discedere videmus homines: quibus certos commorandi terminos à Deo præscriptos & definitos esse, nostra nos docet Religio. Ipsius pueruli causâ nihil est quod excruciare quenquam possit, nisi quis graviter ferre velit, quod à mortalitate, ad immortalitatem, ex habitatione terrestri ad cœlestem, ex vita turbulenta ad pacificam, è tenebris deniq; ad lucem sit traductus.

Vos, Academiæ Cives, ab hujus pueruli ætate, quantum vobis æquē & plus immineat, animo vobiscum diligenter reputate. Quapropter parate vos in diem. Nemini verò ista denuncia-
tio nostra mali o minis sit. Quicumq; in momenta mori quam optimè poterit, ille mortem aut non visurus est, aut certè superabit. Ut recens aliqua vos memoria ad meditationem mortis exci-
tet, itote hoc die exsequias frequentissimi, & bene valete. P. P. KAL, MART.

An. 1650.

res turbas dare, & consilia præcon-
convellere. Mense enim superio-
re & luctari cum variolis cepit: v-
par, in ipsa eruptione eorundem, a
ex consensu cerebri gravissimis sym-
die XXV. Februarii in vespèram a
quartam placidè obdormivit. Ita b-
animulam reddidit Servatori suo à
rat: matri superstiti cum summo
acerbissimum dolorem, lacrymas,
quit. Quibus quidem quod aliqu-
dulgeat, nequaquam reprehenden-
mur. Eorum id est vel maximè, q-
ptimè cupiunt, ab iis ægerrimè di-
quò tenerius amantur quos morte-
rari cernimus, & majorem luctum
esse lacrymas, non solum scriptura
fere etiam jubet. Tantum modus
bus ita hîc etiam servandus est, ne
bus omni spe destitutis ita tangamur
victum & consuetudinem pristina
cibo somnoq; abstineamus, atq; ita
damus dolore nos obrutos adhibu-
lium cogitationum nostrarum des-
Nemo nimium commoveretur cùm
post constitutum tempus, domum

